

2. W ramach zarzutu drugiego skarżąca utrzymuje, że Komisja niesłusznie i z naruszeniem prawa uznała, iż do dokumentów objętych wnioskami GESTDEM 2021/4203 i GESTDEM 2021/4204 zastosowanie ma ogólne domniemanie poufności. Skarżąca nie jest w stanie zrozumieć, dlaczego każda wymiana informacji między Komisją a niderlandzkim organem ochrony konkurencji ma być włączana do akt postępowania administracyjnego. Dokumenty, które nie są częścią tych akt, nie powinny być obejmowane tym domniemaniem bez przeprowadzenia bardziej szczegółowego badania.

Skarga wniesiona w dniu 13 czerwca 2022 r. – Aitana/EUIPO

(Sprawa T-355/22)

(2022/C 303/67)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Aitana Actividades de Construcción y Servicios, SL (Alicante, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat A. Martí Martín)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie zastosowania w niniejszym przypadku przepisów regulujących rozpatrywaną umowę (Real Decreto-Ley 3/2022 ⁽¹⁾);
- stwierdzenie, że Aitana Actividades de Construcción y Servicios, SL (Aitana ACS, SL) jest uprawniona do przeglądu cen zapisanych w umowie w oparciu o doktrynę nieprzewidywalnego ryzyka (rebus sic stantibus);
- stwierdzenie, że Aitana Actividades de Construcción y Servicios, SL (Aitana ACS, SL) jest uprawniona do przeglądu cen zapisanych w umowie na podstawie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący uzupełniającego zastosowania przepisów prawa hiszpańskiego, takich jak przepisy regulujące rozpatrywaną umowę
 - W tym względzie skarżąca podnosi, że w klauzuli I.10.1 umowy zadeklarowano zastosowanie, w braku odmiennych ustaleń między stronami, prawa hiszpańskiego. Dekret królewski z mocą ustawy 3/2022 z dnia 1 marca 2022 r. ma zastosowanie uzupełniające. Należy uznać prawo do przeglądu cen zapisanych w umowie zgodnie z przepisami dekretu królewskiego 3/2022 z dnia 1 marca 2022 r.
2. Zarzut drugi dotyczący zasadności aktualizacji cen zapisanych w umowie w świetle zasad i norm Unii Europejskiej
 - W tym zakresie skarżąca podnosi, że nieprzewidywalne ryzyko, skutkujące nadmiernymi trudnościami dla jednej ze stron, powinno prowadzić do renegotjacji umowy. Sytuacja związana z pandemią Sars Cov 2 oraz wojna między Ukrainą i Rosją stanowiły ewidentnie nieprzewidywalne ryzyko. Sytuacje te spowodowały nadzwyczajny wzrost cen materiałów budowlanych, którego Aitana ACS, SL nie może ponosić wyłącznie sama.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że uznanie prawa do przeglądu cen nie narusza umowy ani zasady przejrzystości i wolnej konkurencji
 - W tym względzie skarżąca podnosi, że klauzula, która ogranicza dokonywanie przeglądu cen, nie dotyczy sytuacji spowodowanych działaniem siły wyższej lub nieprzewidywalnym ryzykiem. Rozszerzenie odpowiedzialności umownej na przypadki zaistnienia nieprzewidzianych okoliczności wymaga wyraźnego wyrażenia zgody, do którego nie doszło. Aktualizacja cen zgodnie z postanowieniami art. 172 rozporządzenia 2018/1046 ⁽²⁾ nie narusza zasady przejrzystości i wolnej konkurencji.

4. Zarzut czwarty dotyczący zasadności uznania prawa do aktualizacji cen zapisanych w umowie w świetle zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań

- W tym względzie skarżąca wskazuje, że Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej uznał zasadność przeglądu cen zapisanych w umowie. W następstwie takiego uznania kontynuowana była realizacja umowy. Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań zobowiązuje EUIPO do uznania prawa do przeprowadzenia przeglądu cen.

- (¹) Real Decreto-ley 3/2022, de 1 de marzo, de medidas para la mejora de la sostenibilidad del transporte de mercancías por carretera y del funcionamiento de la cadena logística, y por el que se transpone la Directiva (UE) 2020/1057, de 15 de julio de 2020, por la que se fijan normas específicas con respecto a la Directiva 96/71/CE y la Directiva 2014/67/UE para el desplazamiento de los conductores en el sector del transporte por carretera, y de medidas excepcionales en materia de revisión de precios en los contratos públicos de obras (dekret królewski z mocą ustawy 3/2022 z dnia 1 marca 2022 r. w sprawie środków mających na celu zwiększenie zrównoważonego charakteru transportu drogowego towarów i funkcjonowania łańcucha dostaw, a także dokonujący transpozycji dyrektywy (UE) 2020/1057 z dnia 15 lipca 2020 r. ustanawiającej przepisy szczególne w odniesieniu do dyrektywy 96/71/WE i dyrektywy 2014/67/UE dotyczące delegowania kierowców w sektorze transportu drogowego, oraz w sprawie nadzwyczajnych środków dotyczących przeglądu cen w ramach zamówień publicznych na roboty budowlane) (BOE 2022, n° 52, s. 24298).
- (²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. 2018, L 193, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2022 r. – Timchenko/Rada

(Sprawa T-361/22)

(2022/C 303/68)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Elena Petrovna Timchenko (Cologny, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci T. Bontinck, S. Bonifassi i E. Fedorova)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2022/582 (¹) z dnia 8 kwietnia 2022 r. w zakresie, w jakim umieszcza nazwisko skarżącej w pozycji 903 załącznika do tej decyzji;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego (UE) 2022/581 (²) z dnia 8 kwietnia 2022 r. w jakim umieszcza nazwisko skarżącej w pozycji 903 załącznika do tego rozporządzenia;
- zasądzenie od Rady, tytułem tymczasowym, kwoty 1 000 000 EUR tytułem za poniesioną przez skarżącą krzywdę;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do skutecznej ochrony sądowej i ciężącego na administracji obowiązku uzasadnienia.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie uzasadnienia przedstawionego przez Radę.